

El Metec

Marina Rossell

SOL RE RE7 DO SIm LAm

SOL

Amb aquest aire de metec,

jueu errant, pastor grec,

RE

i els meus cabells als quatre vents;

RE7

i aquest mirar tan indecís,

ara amargant, ara endolcit,

SOL

de dies bons i de mal temps.

SOL

Potser faig pinta d'haver estat

lladre de fruites i de blats,

RE

de camps que acaricia el sol,

DO

SIm

però és que m'hi ajec i hi faig l'amor

LAm

com hi he jugat i m'hi he perdut,

SOL

sense mai perdre-m'hi del tot.

SOL

Amb aquest aire de metec,

jueu errant, pastor grec,

RE

i els meus cabells als quatre vents,

RE7

i aquests meus ulls descolorits,

verdosos, blaus, mig enfosquits;

SOL

em faig mirall de tots aquells.

amb qui he sofert, amb qui he gaudit,

perquè el meu cor no s'ha rendit

RE

ni penedit d'anar més lluny,

DO

SIm

d'on algú diu que ens aturem
LAm
si no volem anar a l'infern,
SOL
cosa que mai no m'he cregut.

SOL
Amb aquest aire de metec

jueu errant, pastor grec,
RE
i els meus cabells als quatre vents,
RE7
vinc a trobar-te i a sentir

com és d'immens aquest camí
SOL
que encara tornaria a fer;

camí de totes les olors

del gessamí dels meus records

RE
d'Alexandria i d'Istanbul;
DO SIm
i com voldria perdre-m'hi
LAm

i enamorar-m'hi com ahir
SOL
ans que se m'acluquin els ulls.

SOL RE
I com voldria perdre-m'hi
RE7 SOL
i enamorar-m'hi com ahir
DO SOL
ans que se m'acluquin els ulls.

(Adaptació de 'Le métèque' de Georges Moustaki)

Correccions i suggeriments:
santifernandezmolina@gmail.com